

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 16C/270/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215209476
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2215209476.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudcom Michalom Novotným v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát v Bratislave (zn. XXXXXXXX), proti žalovanému: D. A., nar. XX. Z. XXXX, bytom U. XXXX/X, C. J., o 713,90 € s prísł., takto

rozhodol:

- I. Žaloba o zaplatenie 713,90 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 4. júna 2012 sa zamietá.
- II. Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca - Consumer Finance Holding, a.s., sa žalobou došlou tunajšiemu súdu 18. mája 2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia súm uvedených vo výroku. V žalobe predniesol, že 6. decembra 2011 so žalovaným uzavrel zmluvu č. XXXXXXXXX, ktorou mu poskytol pôžičku 800,78 €. Tú mal splácať v 20 mesačných splátkach po 37,11 €. V dôsledku neplnenia povinností žalobca úver zosplatnil, no žalovaný dlh neuhradil.

2. Pôvodný žalobca počas konania postúpil pohľadávku na žalobcu - spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., na základe čoho súd povolil zmenu účastníkov (uzn. č. k. 16 C 270/2015-25).

3. Žalovaný sa k žalobe doručenej do vlastných rúk 4. decembra 2015 nevyjadril.

4. Pretože ide o drobný spor (istina max. 1.000 €, porov. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku), súd mimo pojednávania (§ 115a, § 122 ods. 1 O. s. p.) vykonal dokazovanie listinnými, dôkazmi, a to: zmluva o pôžičke (č. l. 2), všeobecné obchodné podmienky (č. l. 4 a 5), podmienky k zmluve o pôžičke (č. l. 3), prehľad splátok a úhrad (č. l. 9), predžalobná upomienka (č. l. 6) s pripojenou obálkou (č. l. 7 a 8), zmluva o postúpení pohľadávok (č. l. 21 až 23) a v spojení so všeobecne známymi, resp. nespornými skutočnosťami (§ 121, § 153 ods. 1 O. s. p.) zistil tento

skutkový stav:

5. a) Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., bola spoločnosťou, ktorej predmetom podnikania bolo okrem iného poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov. Žalovaný nie je podnikateľom a v prerokúvanej veci nekoná na účely svojej podnikateľskej činnosti.

b) Uvedená spoločnosť ako veriteľ a žalovaný ako dlžník 6. decembra 2011 podpísali listinu označenú ako „Zmluva o pôžičke - internetová“ č. XXXXXXXXXXXX (č. l. 2). V časti tejto listiny označenej „Predmet financovania pôžičky“ sú okrem iného vymedzené „čierna technika - Lenovo idealpad“, Kúpna cena vo výške 727,89 €, Akontácia 145,58 €, „Celková suma Pôžičky“ 674,20 € (bez poistenia 655,20 €),

mesačná splátka 32,76 (s poistením 33,71 €), počet splátok 20, ročná úroková sadzba 14,71 %, konečná splatnosť „8/2013“, ročná percentuálna miera nákladov, ako aj priemerná ročná percentuálna miera nákladov, a na záver „Pôžička (finančné plnenie)“ v sume 582,31 €. V časti zmluvy o pôžičke označenej „Klient“ je okrem iného obsiahnuté predtlačené ustanovenie tohto znenia: „...prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.... Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti platiť splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov. ...“ Tesne nad podpisom zmluvných strán je umiestnené ich predtlačené vyhlásenie, v zmysle ktorého „Riadnym vyplnením a podpísaním tejto Zmluvy všetkými stranami uzavrela Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. s Klientom Zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky.“

c) K zmluve o pôžičke sú predložené „Všeobecné obchodné podmienky“ platné od 15. júla 2010 (č. I. 4 a 5), ktoré obsahujú okrem iného tieto ustanovenia:

„1. DEFINÍCIE A VÝKLADOVÉ PRAVIDLÁ

1.1 Definície...

Celková suma Pôžičky: znamená súčet všetkých Splátok dohodnutých medzi Klientom a Spoločnosťou v Zmluve....

Podmienky: znamená špeciálne obchodné podmienky vydané Spoločnosťou podľa § 273 Obchodného zákonníka, vrátane akýchkoľvek ich zmien doplnení a novácií....

Pôžička: znamená spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej Klientovi Spoločnosťou....

2. ÚVODNÉ USTANOVENIA

...2.3 Tieto VOP a Podmienky sú prílohou Zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu Zmluvy, pokiaľ v Zmluve nie je výslovne uvedené inak....

6. PODMIENKY SPLÁCANIA

...6.2 Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci....

6.4 Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy a/alebo doručení Služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak....

12. SKONČENIE ZMLUVY

...12.2 Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1 vyššie...

14. VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

...14.8 Zmluva obsahuje zmluvné typy:

(a) úverová zmluva podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka; a/alebo

(b) kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka.“

Ďalšie časti všeobecných obchodných podmienok upravujú konanie a preukazovanie totožnosti strán, spôsob prijatia návrhu zmluvy, základné práva a povinnosti, podmienky splácania, zabezpečenie, RPMN, priradenie platieb a započítanie, uzatvorenie zmluvy na diaľku, zodpovednosť, poplatky, pokuty a sankčné úroky, skončenie zmluvy, doručovanie a všeobecné ustanovenia.

d) Okrem všeobecných obchodných podmienok sú súčasťou zmluvy aj „Podmienky k Zmluve o pôžičke“ (č. I. 3), ktoré obsahujú okrem iného tieto ustanovenia:

„1. DEFINÍCIE A VÝKLADOVÉ PRAVIDLÁ

1.1 Definície...

Akontácia: znamená časť Kúpnej ceny Tvaru zaplatenú Klientom ako kupujúcim.

2. ÚVODNÉ USTANOVENIA...

2.2 Tieto Podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy a určujú časť obsahu Zmluvy, pokiaľ v Zmluve nie je výslovne uvedené inak. ...

3. PODMIENKY POSKYTNUTIA PÔŽIČKY

3.1 Spoločnosť sa Zmluvou zaväzuje zaplatiť Kúpnu cenu sprostredkovateľovi.

3.2 Spoločnosť zaplatí Kúpnu cenu Sprostredkovateľovi na účet Sprostredkovateľa uvedený vo faktúre (doklade o predaji) Sprostredkovateľa znejúcim na meno Klienta doručenom Spoločnosti Sprostredkovateľom....“

Ďalšie časti Podmienok k Zmluve o pôžičke upravujú práva a povinnosti spoločnosti a klienta pri dodaní a preberaní tovaru, vrátení tovaru, záruke, reklamačný poriadok a podmienky odkladu splátok.

d) Žalovaný zaplatil spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., len akontáciu 145,58 € dňa 6. decembra 2012, žiadne ďalšie splátky však nezaplatil (prehľad na č. I. 9). Vzhľadom na to Consumer Finance Holding, a.s., listom z 25. mája 2012 vyzvala žalovaného na úhradu všetkých splátok jednorazovo v sume 687,68 € (č. I. 6). Tento list bol žalovanému doručovaný na adresu, na ktorej preberá aj zásielky súdu, a bol mu uložený 31. mája 2012 (obálka na č. I. 7 a 8).

e) Dňa 1. júna 2015 uzavreli Consumer Finance Holding, a.s., ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, podľa ktorej postupca postúpil žalované pohľadávky na žalobcu.

6. Takto zistený skutkový stav vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti (§ 132 O. s. p.).

Skutkové zistenia v bode 4 sú v podstate len reprodukciou príslušných listinných dôkazov, resp. ich častí, voči pravosti ktorých neboli vznesené žiadne námietky, ako aj z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nespochybnil.

Právne vec súd posúdil takto:

7. Žalobca sa domáha svojich nárokov zo zmluvy zo 16. mája 2011, ktorej právna kvalifikácia je nejasná. Samotná zmluva je nazvaná zmluvou o pôžičke. Taktiež plnenie veriteľa je v zmluve, ako aj vo všeobecných obchodných podmienkach označené ako „Pôžička“. Z ustanovenia ods. 3.1 a 3.2 podmienok k zmluve o pôžičke pritom vyplýva, že „Pôžička“ sa poskytne tým spôsobom, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uhradí za žalovaného kúpnu cenu určitého tovaru u predávajúceho. Takáto práva konštrukcia môže byť tak pôžičkou v zmysle Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ako aj pôžičkou v zmysle § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. (porov. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Obdo V 47/2001, podobne napr. 4 Obdo 157/2004 alebo rozhodnutie českého Najvyššieho súdu sp. zn. 33 Cdo 3912/2010).

Podľa názoru súd tak treba pri výklade zmluvy o pôžičke medzi Consumer Finance Holding a.s. postupovať podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na použité jazykové výrazy (pôžička) dospieť k záveru, že táto zmluva je zmluvou o pôžičke v zmysle Občianskeho zákonníka. Na tom nič nemení ani ustanovenie ods. 14.8 všeobecných obchodných podmienok, keďže toto ustanovenie naopak odkazuje na „zmluvný typ zmluvy o spotrebiteľskom úvere“, ktorý v našom práve neexistuje. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je samostatným zmluvným typom, ale je spoločným označením pre rôzne zmluvné typy, ktorých ekonomickou podstatou je úverovanie spotrebiteľa veriteľom-podnikateľom (napríklad aj formou dohody o splátkach ceny v rámci uzavretej kúpnej zmluvy alebo zmluvy o dielo, porov. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Citované ustanovenie všeobecných obchodných podmienok tak nemožno považovať za ustanovenie, ktoré by jasne vymedzovalo právny charakter uzavretej zmluvy.

V neposlednom rade tu treba poukázať na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v zmysle ktorého treba v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv vychádzať z výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa názoru súdu je pre spotrebiteľa priaznivejšie, aby sa vzťah medzi ním a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. posudzoval ako vzťah občianskoprávny (zo zmluvy o pôžičke). Obchodnoprávne vzťahy sú totiž svojou neformálnosťou a predpokladom vyššej diligencie zmluvných strán - podnikateľov pre spotrebiteľov spravidla nevýhodnejšie. Za všetky príklady možno spomenúť napríklad omnoho voľnejšie podmienky uznania záväzku podľa Obchodného zákonníka (§ 323 a 409) v porovnaní s Občianskym zákonníkom.

8. Ustanovenie ods. 14.8 všeobecných obchodných podmienok by síce bolo možné považovať za dohodu o voľbe pôsobnosti Obchodného zákonníka v zmysle § 262 Obchodného zákonníka. Podľa názoru tunajšieho súdu má však takáto voľba pre spotrebiteľa - dlžníka za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, keďže sa ňou spotrebiteľ podriaďuje právnej úprave, ktorá je svojou podstatou „stavaná“ na obchodnoprávne vzťahy predpokladajúce omnoho väčšie skúsenosti, opatrnosť a bdelosť zmluvných strán. Vzhľadom na to, že takáto voľba je obsiahnutá len vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré pojmovo nemôžu byť individuálne vyjednané, ide o tzv.

neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná (porov. v tomto smere napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zn. 5 MCdo 5/2009).

9. Zmluva o pôžičke z 9. decembra 2011 sa tak v tomto prípade spravuje Občianskym zákonníkom, nie Obchodným zákonníkom. Z tejto zmluvy bol žalovaný (dlžník) povinný splácať poskytnutú pôžičku v dohodnutých splátkach s úrokom. Žalobca však žiada splatenie celého zostatku istiny úveru naraz s úrokom z omeškania od 4. júna 2012, teda v podstate tvrdí, že počas trvania zmluvy došlo k zosplateniu celého úveru.

Súčasťou zmluvy sa na základe jednoznačného vyhlásenia žalovaného obsiahnutého v texte zmluvy stali všeobecné obchodné podmienky, ktorých pravdivosť žalovaný v konaní nespochybnil. Podľa ods. 12.2 všeobecných obchodných podmienok bol veriteľ oprávnený vypovedať zmluvu kedykoľvek, k jej zániku však dochádza až v zmysle ods. 12.1, teda úplným splatením. Z takto formulovaného ustanovenie je teda zrejmé, že jeho cieľom nie je výpoveď zmluvy v pravom slova zmysle (teda v zmysle ukončenia zmluvy, porov. § 582 Obč. zák.), ale len privedenie okamžitej splatnosti všetkých splátok, pričom samotná zmluva zanikne až splnením dlžníkovho dlhu. Podľa názoru súdu tak citované ustanovenie predstavuje vlastne dohodu obdobnú tej, ktorú predpokladá § 565 Obč. zák. Veriteľ teda môže kedykoľvek (bez obmedzenia akýmkoľvek zmluvnými predpokladmi) a bez akéhokoľvek zmluvného dôvodu žiadať splatenie celého dlhu kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu.

Podobnosť s ustanovením § 565 Obč. zák. a tým aj podobné posudzovanie právnych dôsledkov takejto dohody (pozri ďalej) má význam aj z hľadiska § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie viaže využitie práva podľa § 565 Obč. zák. na určité obmedzujúce podmienky. Cieľom týchto obmedzení je pritom ochrana spotrebiteľa pred okamžitými nepriaznivými následkami omeškania s platením. Podľa názoru súdu by takémuto ochrannému účelu odporovalo, ak by veriteľ mohol dohodu podľa § 565 Obč. zák. nahradiť právom kedykoľvek a bezdôvodne zmluvu vypovedať. Takáto výpoveď by totiž privodila presne tie následky, ktoré privodí uplatnenie práva podľa § 565 Obč. zák. a ktorým má § 53 ods. 9 Obč. zák. brániť. Teleologický výklad § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Obč. zák. potom vyžaduje, aby aj dohoda v spotrebiteľskej zmluve, podľa ktorej môže veriteľ kedykoľvek privodiť okamžitú splatnosť splátok spotrebiteľského úveru (pôžičky), podliehala rovnakým obmedzeniam (§ 53 ods. 9 Obč. zák.) ako dohoda v § 565 Občianskeho zákonníka.

Záverom k ods. 12.2 všeobecných obchodných podmienok treba uviesť, že tak z prerokovanej veci, ako aj z iných obdobných vecí známych súdu z úradnej činnosti vyplýva, že veriteľ využíva toto ustanovenie na to, aby žiadal od dlžníka okamžité splatenie pôžičky práve pri omeškaní so splátkami. Takýto postup podľa názoru súdu dokazuje, že vôľa veriteľa pri vypracúvaní všeobecných obchodných podmienok (konkrétne odseku 12.2) smerovala práve k tomu, aby tým bolo umožnené okamžité zosplatenie omeškaných úverov. Podľa § 35 ods. 2 Obč. zák. tak treba toto ustanovenie vykladať predovšetkým ako dohodu o možnosti žiadať splatenie všetkých splátok kedykoľvek, ale najmä v prípade omeškania s plnením splátok, teda najmä v prípadoch upravených v § 565 Obč. zák.

10. Podľa názoru súdu však potom treba na takúto dohodu (ktorá smeruje k rovnakému cieľu ako dohoda podľa § 565 Obč. zák.) aplikovať všetky tie ustanovenia, ktoré sa aplikujú na dohodu podľa § 565 Obč. zák. Ide predovšetkým o osobitnú úpravu premlčania v tomto prípade. Premlčacia doba je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná, pričom podľa § 103 Obč. zák. plyní v tomto prípade premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Účelom ustanovenia § 103 Obč. zák. je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 Obč. zák. pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Obč. zák. veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Podľa názoru súdu však tieto následky musia platiť aj pre takú dohodu, aká je obsiahnutá v ods. 12.2 všeobecných obchodných podmienok. Ak totiž táto dohoda rovnako umožňuje veriteľovi kedykoľvek zosplatiť celý úver, potom sa musia rovnako aplikovať ustanovenia chrániace dlžníka pred možnou snahou veriteľa „predĺžovať“ premlčaciu dobu otáľaním s výkonom tohto práva. Iný výklad by viedol k absurdným záverom: veriteľ, ktorý sa s dlžníkom dohodol len na dohode podľa § 565 Obč. zák., by mal byť motivovaný k skorému uplatneniu svojej pohľadávky (hoci objektívne môže byť potrebný určitý čas na zistenie, či sú splnené podmienky § 565 Obč. zák.), no veriteľa, ktorý sa dohodol na možnosti vypovedania a zosplatenia kedykoľvek a ktorý teda nemusí skúmať splnenie žiadnych podmienok, by k takémuto skorému uplatňovaniu motivovaný nebol. Takýto výklad nezodpovedá účelu vyjadrenému v § 103 Obč. zák.

Na základe toho tak súd dospel k záveru, že ustanovenie § 103 Obč. zák. treba aplikovať aj na premlčanie dlhu zosplatneného na základe oprávnenia daného veriteľovi v ods. 12.2 všeobecných obchodných podmienok v prerokúvanej veci.

11. V prerokúvanej veci z ustanovenia ods. 6.2 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že splátky sú zročné do 20. dňa kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu potom vyplýva, že žalovaný nezaplatila žiadnu splátku, teda ani prvú splatnú 20. januára 2012, ani žiadnu ďalšiu splátku. Táto splátka za január 2012 je teda prvou splátkou, kvôli ktorej mohlo dôjsť k zosplatneniu úveru. V prerokúvanej veci spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. celý dlh zosplatnila listom z 25. mája 2012. Prejav vôle obsiahnutý v tomto liste podľa zisteného skutkového stavu žalovanému došiel (dostal sa do jeho dispozičnej sféry, kde mal možnosť sa s ním oboznámiť, v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka) 31. mája 2012, kedy mu bol uložený na pošte na adrese, na ktorej žije a preberá aj súdne zásielky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zák. umožňuje vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením niektorej splátky. Vzhľadom na dátum listu (25. mája 2012) tak k zosplatneniu mohlo dôjsť v dôsledku omeškania so splátkou splatnou 20. januára alebo 20. februára 2012, keďže od ich splatnosti do 25. mája 2012 uplynuli viac ako tri mesiace.

V zmysle už citovaného § 103 Obč. zák. však plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 20. januára alebo 20. februára 2012, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 20. januára alebo 20. februára 2012, pričom zmena v osobe veriteľa (postúpenie pohľadávok na žalobcu) nemala vplyv na plynutie premlčacej doby (§ 111 Obč. zák.).

Na tento záver nemá nijaký vplyv to, že § 53 ods. 9 Obč. zák. umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Obč. zák. až po trojmesačnom omeškaní. Predovšetkým, v tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Obč. zák., podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Obč. zák. To je však v rozpore s § 565 Obč. zák., ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Obč. zák. po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však - ako už bolo uvedené - nemá vplyv na plynutie premlčania. Ustanovením § 53 ods. 9 Obč. zák. sa totiž nijako nenovelizovalo ustanovenie § 103 Obč. zák., preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Obč. zák. umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Obč. zák. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

12. Premlčacia doba na splatenie zvyšku dlhu veriteľa zo zmluvy zo 6. decembra 2011 so žalovaným tak uplynula najneskôr 20. februára 2015. Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Premlčanie istiny k 20. februáru 2015 tak malo za následok aj premlčacie nároku na úroky z omeškania. Žaloba podaná na súd 18. mája 2015 je tak podaná po uplynutí premlčacej doby celej pôžičky, ako aj zodpovedajúcich úrokov z omeškania. Keďže žalovaný je spotrebiteľom v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., musel súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa prihladiť na premlčanie práva aj bez - inak potrebnej (§ 100 ods. 1 tretia veta Obč. zák.) - námietky žalovaného. Preto bolo treba žalobu zamietnuť (výrok I).

13. Už len na záver považuje súd za potrebné upozorniť na to, že v prerokúvanej veci neskúmal, či boli naplnené všetky predpoklady § 53 ods. 9 Obč. zák. na zosplatnenie dlhu. Z obsahu tohto ustanovenia totiž vyplýva, že jeho cieľom je chrániť spotrebiteľa, nie veriteľa. Preto podľa názoru súdu nemôže mať nedodržanie podmienok uplatnenia tohto ustanovenia za následok absolútnu neplatnosť zosplatnenia, na ktorú by mal súd hľadieť z úradnej povinnosti, ale len námietku dlžníka, že nenastala splatnosť jeho záväzku v súlade so zmluvou a so zákonom. Opačný postup by totiž paradoxne favorizoval veriteľa práve z hľadiska plynutia premlčacej lehoty, keďže neplatnosť zosplatnenia by vlastne mala za následok, že dlh by bol splatný podľa pôvodne dohodnutých splátok, ktoré by sa však premlčovali odo dňa svojej

zročnosti. Veriteľ by tak v konečnom dôsledku profitoval z vlastného protiprávneho úkonu, čo je v rozpore s elementárnymi právnymi zásadami občianskeho práva. Preto podľa názoru súdu treba aj následky porušenia § 53 ods. 9 Obč. zák. posudzovať tak, aby to bolo na prospech spotrebiteľovi, ktorého má toto ustanovenie chrániť, nie veriteľovi, ktorého chrániť nemá.

14. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca si trovy uplatnil, no bol neúspešný, preto súd o jeho návrhu na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O. s. p.) rozhodol tak, že mu ich nepriznal. Žalovaný zasa žiadne trovy nežiadal, takže tu nebol návrh, o ktorom by sa malo rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde alebo ústne do zápisnice na ktoromkoľvek okresnom súde.

V odvolaní treba popri označení súdu, ktorému je adresované, dátume a podpise odvolateľa uviesť tiež, v akom rozsahu sa tento rozsudok napáda, v čom sa tento rozsudok alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti tomuto rozsudku možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), alebo f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.